

ANTTI SINKKONEN JA PENTTI ESKELINEN

IN MEMORIAM

Sanotaan, että mikään inhimillinen ei saa olla ihmiselle vierasta. Kuolema, joka aikanaan väistämättömästi liittyy jokaiseen ihmiseloon on kuitenkin asia, joka aina hätkähdyttää. Kaikkein kipeimmin se osuu perheeseen, mistä poistuu yksi, siihen oleellisesti kuuluva jäsen. Se hätkähdyttää myös ystäviä ja harrastustovereita. Se järkyttää normaalitasapainoa erikoisesti silloin, kun kuolema tulee yllättäen — liian varhain.

Näin tapahtui meillekin. Emme osanneet kuvitella, että teidän osuutenne Aku ja Pena oli jo loppuun suoritettu. Suruviesitit saapuivat liian yllättävinä ja meidän oli pakko hetkeksi pysähtyä ajattelemaan kaiken tämän tarkoitusta.

Sinulle Aku oli ilmailu kaikki kaikessa. Sinä teit suurtyön niin vuosina, jolloin Rautavaaran lentokeskusta luotiin. Itseäsi säälimättä uhasit aikaasi ja voimiasi. Olit asettanut tavoitteen tavallista korkeammalle ja

olit sanasi mittainen. Me olimme luottamaan Sinuun niin Rautavaaralla kuin Kuopion Ilmailuyhdistyksenkin puheenjohtajana. Olit aina valmis käymään kiinni niihin pulmiin, joita tiellemme ilmestyi. Hyvin monet meistä lähtevät jättämättä jälkeensä edes surua — Sinä Aku jätit meille Rautavaaran, se on Sinun muistomerkkisi. Se on myös haaste meille jatkaa työtä, joka Sinulta loppui liian varhain.

Kun Sinä, Pena saavuit Kuopioon, niin tiesimme saaneemme hyvän jäsenen kerhoon. Olimme suunnitelleet, että olisit mukana monissa tärkeissä tehtävissä päättämässä yhteisistä asioistamme. Sinulla oli sitä henkeä, jota ilmailu tarvitsee, uskalsit tarttua Sinulle osoitettuun tehtävään, joka tähtäsi kerhomme eteenpäin viemiseen. Sinusta jäi meille lämmin muisto.

Te, Aku ja Pena olette nyt poissa keskuudestamme. Jäljellä on mittaamaton ilmailan sarka. Me teemme parhaamme jatkaaksemme siitä, mihin te lopetitte.

Kuopion Ilmailuyhdistys ry

muistettu 12/71